

af fordelingsnøglen« bygger lovforslaget som udgangspunkt på allerede indgåede kontrakter, der var gældende den 1. juli 1998, og som var godkendte af Elprisudvalget.« Som lige anført så godkendes kontrakter som hovedregel ikke – de anmeldes. Vi har ingen godkendte kontrakter – overhovedet – hverken før eller efter 1. juli 1998 – 1. faktuelle fejl.

Lovforslag L 244 om ændring af kulafgiften m.v., som udvalget har til behandling, vil, for så vidt angår de afgiftsmæssige problemstillinger, tilsidesætte denne aftale, idet hovedindholdet af loven er, at afgifterne skal beregnes efter den kontrakt, som var gældende mellem kraftvarmeværkerne og varmeaftagerne pr. 1. juli 1998.

Det er således ikke korrekt, når skatteministeren – senest i sit brev af 18. maj 1999 til Folkeetingets Skatteudvalg – hævder, at lovforslaget alene fastholder det gældende afgiftsniveau. Det fremgår i øvrigt af ministerens egne bemærkninger, at det er i overensstemmelse med den gældende lovgivning at indgå en aftale som ovenfor beskrevet. 2. faktuelle fejl. Da vi fra 1. januar 1999 ikke længere deler kraftvarmefordelen, vil lovforslaget betyde en stigning for en almindelig parcelhusejer i størrelsesordenen 2-3000 kr. om året.

Heri ligger jo netop også, at lovforslaget reelt har tilbagevirkende kraft.

Skatteministeren peger på, at mange skatte-lovsændringer griber ind i eksisterende retsforhold.

Den afgørende begrundelse for lovforslag L 244 er ifølge ministeriet, at principaftalen om liberaliseringen af elmarkedet kræver det. Som det fremgår af den til udvalgets medlemmer tidligere fremsendte juridiske vurdering fra firmaet Aros Advokater, forekommer det ikke indlysende, hvorfor den kommende elliberalisering kræver den foreslåede lovændring. Der ses heller ikke at være nogen teknisk begrundelse herfor.

Ministerens bemærkning om, at der i det liberaliserede marked ikke længere er direkte modstridende interesser, forekommer uforståelig. Tværtimod måtte man forvente, at der ikke mindst i det liberaliserede marked var modstående interesser, når elproduktionen alene kan afsættes på markedet, mens varmen ikke er konkurrenceudsat. 3. faktuelle fejl.

Alt i alt er det indtrykket, at der ikke, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er tale om en reparationslov i forhold til elloven,

men derimod en reparationslov i forhold til at fastholde et ifølge den nuværende lovgivning uberettiget afgiftsprovenu.

Det skal på den baggrund anbefales, at der under udvalgsarbejdet foretages en kritisk vurdering af, hvorvidt liberaliseringen af elmarkedet nødvendiggør lovforslaget, samt at det i bekræftende fald sikres, at lovgivningen på området sker med respekt for aftaler, der i overensstemmelse med gældende lovgivning var indgået, før lovforslaget blev fremsat.

INDLÆG

Lovforslaget tager som bekendt udgangspunkt i de aftaler mellem kraftvarmeværk og varmeaf-tager, som var gældende den 1. juli 1998.

Der ses således – i hvert fald i afgiftsmæssig sammenhæng – bort fra aftaler, der er indgået efter denne dato. Dette er i sig selv bemærkelses-værdigt.

Det er nødvendigt et øjeblik at beskæftige sig en smule med karakteren af de aftaler, der er indgået mellem kraftvarmeværk og varmeaf-tager. Dette sker med udgangspunkt i aftalen mellem Midtkraft og Århus Kommunale Værker.

Afregningen var heri aftalt således, at mer-brændselsforbruget blev betalt af varmesiden og naturligvis afgiftsberigtiget.

Indtil 1. januar 1997 tilfaldt synergifordelen – kaldet kraftvarmefordelen – fuldt ud varmesiden.

Efter denne dato var der på forhånd aftalt en prisstigning på varmeleverancen, idet kraftvarmefordelen herefter skulle ligedeles.

Rent teknisk udtrykkes kraftvarmefordelen som den mængde brændsel, der er sparet, hvis den kombinerede produktion sammenlignes med særskilt produktion af de samme mængder el og varme.

Det siger sig selv, at det faktiske forbrug af brændsel er uafhængigt af, om den økonomiske værdi af samproduktionen placeres alene på varmesiden eller ligedeles.

Som bekendt er der ikke enighed mellem Skatteministeriet og bl.a. Århus Kommune om, hvorvidt den ændrede deling af kraftvarmefordelen har den afgiftseffekt, som fremgår af 20. august-cirkulæret.

Dette spørgsmål verserer som bekendt ved Landsskatteretten og skal naturligvis ikke afgøres her.